

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 19 Ianuarie st. v.

Una dintre multele preocupări ale întru fericire pomenitului Metropolit Andreiu a fost și crearea unui fond de pensii pentru învățătorii metropoliei române greco-orientale. S'a și făcut începutul pentru adunarea sumelor menite a constitui un asemenea fond și s'au stabilit normele chivernisirii lui.

La anul 1875 guvernul ia și el inițiativa pentru crearea unui fond regnicolar de pensii pentru toți aceia dintre învățători, cărora nu li se asigurază pensii din partea confesiunilor, la ale căror scoale sînt aplicați. În virtutea art. de lege XXXII din 1875, prin care se regulează adunarea și chivernisirea acestui fond, ministerul de culte invită dar' și pe autoritățile metropoliei române greco-orientale să arete, dacă dispune ori nu de fonduri pentru pensionarea învățătorilor aplicați la scolile române greco-orientale.

Răspunsul este, că da, metropolia a luat măsuri pentru pensionarea învățătorilor sei și stăruie asupra dreptului ei de a crea și administra, ca biserică cu autonomie recunoscută, ea însăși fondul de pensii.

Guvernul declară, că nu poate admite, că măsurile luate de metropolie satisfac prescrierilor articolului de lege XXXII din 1875, că îi consideră pe învățătorii români greco-orientali ca pe unii, cărora nu li se asigurază pensia prevădută de lege și că îi obligă, prin urmare, să contribuiască și ei cu 2% din lefa lor în fondul de pensii regnicolar.

După datele statistice publicate în protocoalele congresuale dela 1878 și 1881, arhidieceasa avea la 738 scoale în aplicațiune 900, diecesa Aradului la 613 cu totul 679, ear' diecesa Caransebeșului la 227 scoale 234 învățători; erau dar' atunci 1722 învățători români greco-orientali obligați a contribui cu 2% din lefa lor în fondul regnicolar de pensii, numit „comun-central“.

Lefurile învățătorilor sînt unele mai mici, altele mai mari, dela 150 până la 600 fl. Luând drept medie minimalul stabilit de lege, adică 300 fl., lefurile tuturor învățătorilor reprezintă suma de 516,600 fl. Două procente din această sumă, adică 10,332 fl. intră anual în fondul „comun-central“, bani incasați din „lădile“ comunelor bisericesci. Astfel în timp de zece ani s'au incassat dela învățătorii români greco-orientali cel puțin 103,320 fl. Adevărul e însă, că în timp de zece ani atât lefile, cât și învățătorii s'au sporit. Mai socotind dar' și cametele cametelor, partea contribuită de metropolia română gr.-or. trece suma de 200,000 fl.

Creștinii români de confesiunea greco-orientală au prevădută o asemenea încă la 1875 și au stăruit, ca fondul ce urma a se aduna din contribuțiile învățătorilor plătiți de dînșii, să rămână sub chivernisirea autorităților bisericesci. Guvernul nu a știut, ori poate că nici n'a voit să-l cîștige încrederea lor, astfel le era cel puțin

firească temerea, că chivernisit de organele guvernului fondul nu se va întrebuița potrivit cu interesele învățătorilor români și ale bisericii, pe care o servesc. Se poate, că este neîntemeiată această temere: ea a existat însă încă la 1875 și n'a dispărut nici până în ziua de astăzi, deoare-ce nimeni nu 'și-a dat silința să o combată.

Sub impresiunea acestei temeri, sinoadele celor trei diecese greco-orientale au stăruit mereu, ear' congresul încă la 1878 a luat hotărîrea, ca consistorul metropolitan să facă pașii cuveniți în cestiunea aceasta.

Lucrul s'a trăgănat însă, și în raportul general cetit în ședința dela 4 Octomvrie a congresului de 1881 ni se spune, că „în curgerea celor din urmă trei ani (1878—1881) împregiurările nu s'au arătat favorabile.“

Cu alte cuvinte, consistorul metropolitan nu a făcut nici un pas, fiindcă nu putea să presupună din partea guvernului bunăvoința de a ține seamă de cererile bisericii române greco-orientale.

În fața acestei grave acuzări făcute guvernului, congresul primesce următoarea rezoluțiune:

„Congresul, considerând cauzele de sub întrebare de mult mai momentose și de un interes mult mai vital decât ca să poată aștepta împregiurări mai favorabile: insistă cu înțepire, ca consistorul metropolitan cât mai curînd să expedieze înaltului regim reprezentațiunile, despre care se afirmă că sînt pregătite.“

Congresul nu mai e dar' dispus a aștepta o schimbare în dispozițiunile cercurilor guvernamentale; el stăruie, ca bunăvoința guvernului să fie cât mai curînd pusă la încercare, pentru-ca să se scie lămurit, dacă este ori nu cu puțință o apropiere între noi și dînsul.

Trecură cu toate aceste încă trei ani, sosese termenul pentru întrunirea din nou a congresului, dar' consistorul metropolitan tot nu socotește „împregiurările ca fiind favorabile“. Întrunirea congresului se amână. Abia acum, în urma unei presiuni extraordinare a opiniei publice române, în Noemvrie 1884, consistorul metropolitan își ia, în sfîrșit, inima în dinți, și expediază reprezentațiunea făcută guvernului.

Dece ani de zile a tot amînat consistorul metropolitan sîvîrșirea unui act, prin care se accentuează conflictul iscat între guvern și autonoma biserică română greco-orientală, și chiar după zece ani, când este sîvîrșit, actul pare a fi un fel de act de desperațiune.

O condamnare mai hotărîtă a politicei urmate de actualul guvern nici că se poate.

Vom vedea acum, dacă în adevăr consistorul metropolitan avea dreptate de a repeta mereu timp de zece ani: Nu bateți la uși, care nu vi se pot deschide! nu cereți dreptul vostru acolo, unde nu există cătuși de puțină înclinare de a vi-l recunoaște! așteptați să cadă guvernul acesta, pentru-ca să puteți spera, că vi se va respecta autonomia bisericescă!

Se poate, este chiar probabil, că el a avut și are încă dreptate. Noi cu toate aceste riscăm mai bucuros de a rămîne de rușine, decât să admitem chiar de pe acum, că guvernului prea puțin îi pasă, dacă se accentuează ori nu conflictul și altfel destul de acut dintre Români și statul ungar.

Dacă e guvern guvernul, dacă înțelege interesele țerii și voiesce să țină seamă de ele, atunci se va bucura, că i se dă ocaziune să rușineze pe cei ce propagă între Români neîncrederea față cu el și să lesnească lucrarea celor ce îl susțin ca pe unul impus de actuala situațiune.

Ear' dacă nu va fi simțind guvernul această bucurie, atunci e bine să o scim această și susținînd acum, că el o simte, ne cîștigăm dreptul celui desamăgit, înșelat în bunele sale așteptări, ajuns a-și pierde și cele din urmă iluziuni.

Revistă politică.

Sibiu, 19 Ianuarie st. v.

În dieta Ungariei s'a absolvat și budgetul ministerului de justiție, primindu-se și în desbatere specială, precum ne comunică depeșa de ieri a serviciului nostru telegrafic. Sînt mai multe momente de interes neobișnuit în această desbatere. Înainte de toate s'au arătat cu prilegiul acesta din nou simptoamele de nemulțumire cu dl ministru Pauler chiar în partea „liberalilor“, întru cât acestia sînt reprezentați în presă, bunăoară prin *leaderul* „Pester Lloyd“. Se scie că de când cu Tisza-Eszlár deja organele „liberale“ și-au dat pe față un ciudat antagonism împotriva posesorului portfoliului de justiție. Dicem „ciudat“, fiindcă dl Pauler ori cum face parte din cabinetul „liberal“, și te pune în mirare să vezi, că organele oficiale combat pe un membru al ministerului. Poziția d-lui Pauler se dovedește însă mai tare decât puterea de subminare a antagoniștilor sei. Are pretinsul ministru „antisemit“ un razem oare unde, în fața căruia chiar și nisce colegi altcum puternici nu isbutesc cu campania lor latentă, ce în presă se manifestează altcum fără multă rezervă. Sîntem convinși, că actualul ministru de justiție se va susține în postul seu încă lung timp, și ni-e teamă, că îl va mai ocupa și după o retragere a d-lui Tisza, mai cu seamă că d-l Pauler a dovedit în desbaterea aceasta, cum scie prea bine cîștiga popularitate la toți șovinștii. Îndrumăm pe cetitori la raportul, ce îl dăm mai la vale din dieta Ungariei. D-l Pauler fără sfeală apără în auzul lunei corțeșirea, ce o sîvîrșește prin mijlocul numirilor. Drept explicare ministrul Ungariei de justiție apoi totuși se genează a motiva pe față procederea sa, dar' deputaților ardeleni, pe cari îi ține cunosători de „causă“, le trage cu ochii: ei vor fi scind, de ce... Va să dică, ministrul de justiție al Ungariei admite în chiar legislativa țerii, că administrația justiției e pentru domnia-sa și un mijloc de corțeșire. Sîntem foarte recunoscători pentru atîta sinceritate neobișnuită la iscușii și viclenii nostri domni din Budapesta. Și dorim ca și pe viitor opoziția din dieta Ungariei să-i silească pe membrii guvernului de a-și lua spre apărarea lor refugiul la mărtu-

riri doveditoare de atîta „patriotism“. Domnii ministri vor fi în dietă nu numai absolvați de ori-ce acuză, ci vor fi chiar aplaudați, și lumea se va convinge în chipul cel mai vedit despre „nivelul apusean“ al administrației noastre. Încă un moment din desbaterea aceasta merită a fi relevat: discuțiunea „academică“ despre firea monarhiei noastre. Că e „o singură monarhie austro-ungară“, că aceasta înseamnă „un imperiu austriac și un imperiu ungar“, că nu înseamnă „imperiu“, ci „legătură între amîndouă statele“...; că e tunsă, că e rasă...! Pare-că impoartă toate definițiunile aceste teoretice în fața raporturilor faptice și reale! Avem diplomație comună, armată comună și chiar și finance comune. Ei bine, dl Kalnoky, dl Byland-Rheidt reprezintă fiecare numai o persoană, un craniu... și-și au sediul în capitala imperiului în Viena, unde residează îndeobște și unicul monarch. Ear' politica ce rezultă de aci, e cunoscută bine.

În Cislaitania alegerile viitoare, dacă partidele politice vor continua a se desvolta ca până acum, vor da în Reichsrath o majoritate compusă din grupe exclusiv naționale. Slavii de Sud și Italianii cearcă a forma fie-care câte un club național. Cehii au prospecte de o isbîndă strălucită la alegerile viitoare și în cercurile lor se vorbește mult despre încoronarea Monarchului la Praga ca rege al Bohemiei. — Aceasta se înțelege de sine că Maghiarilor nu le prea vine la socoteală, căci prințind naționalitățile din Cislaitania putere, puterea maghiară e amenințată de curentul național. Fapt e că guvernul din Viena are simpatii mari pentru o egală îndreptățire a naționalităților din Cislaitania. Partidele din Reichsrath se pot privi astăzi ca partide politice naționale. Formațiunile politice din Cislaitania nu pot rămîne fără efect pentru desvoltarea lucrurilor din Ungaria și aceasta e cauza, pentru care Maghiarii nu ved cu ochi buni întărirea principiului național în cealaltă parte a monarhiei noastre. Români sînt nemulțumiți cu starea lucrurilor din Ungaria, noi cerem dar' o schimbare a stărilor actuale. Sașii sînt în opoziție activă, Sărbii pentru moment și-au schimbat politica, Slovaci sperază în schimbarea lucrurilor, în Croația se petrec lucruri nefavorabile Ungariei și Maghiarii merg tot mai orbiș spre abisul în care au să cadă.

Tractatul de extradare pruso-rusesce negreșit, că e un făt al întrevederii dela Schiernievițe. Corespondentul diplomatic din Berlin al *„Kölnische Zeitung“* e de convingerea sigură, că acest pact e de a se reduce la învoielile luate între cele trei monarhii cu ocaziunea în-tîlnirii dela Schiernievițe. Numitul corespondent concedă însă, că la Schiernievițe nu s'au dat promisiuni obligatoare. Casuri de precedentă pentru extradare se află în contractele din 1869 încheiate între Rusia, Bavaria și marele ducat Baden. În pertractările germane cu alte state relativ la revisuirea contractelor existente, dice corespondentul „Gazetei de Colonia“ e interesul a pune în același grad omorul politic cu cel ordinar.

În cestiunea Egiptului a adresat Francia o notă circulară către toate puterile. În aceasta guvernul Franciei declară, că concesiunile făcute de Anglia în cestiunea Egiptului sînt acceptabile. Prin aceasta s'au prevenit deci dispozițiilor, cari domnesc la cabinetele relativ la aceste

concesiuni. De odată cu contra-propozițiile franceze s'a pus totodată întrebarea canalului de Suez, că oare e de lipsă să se convoace și în această cestiune o conferență sau ba. Franca în nota sa diplomatică e de părerea, că această afacere se poate rezolva și în scris între puteri.

Cu privire la **pactul anglo-italian** Crispi a interpellat în ședința dela 29 l. c. n. a camerei italiene pe ministrul de externe Mancini, dacă e adevărat că există acest pact? Mancini a răspuns că un pact între Anglia și Italia în cestiunea Egipteană nu există. Ministrul de externe al Italiei declară că dovețile de loialitate și prietinie date decătră Italia Angliei au convins-o pe aceasta că Italia între marginile posibilului va înlesni lucrările Angliei. Aceasta e o nouă garanță a păcii și a conservatismului, cari sînt scopul principal a aliiții Italiei la puterile centrale, de unde politica Italiei își primesc direcția. — Aceste declarațiuni ale ministrului Mancini relativ la politica colonială a Italiei sînt aprobate în cercurile deputaților din Roma. Chiar și o mare parte din opoziționali sînt pe deplin mulțumiți cu politica urmată de cabinetul Italiei. Astfel poziția cabinetului Depretis-Mancini se privește ca foarte tare.

Din dieta Ungariei.

(Sedința dela 29 Ianuarie n.)

S'a apărât în sfîrșit și dl ministru de justiție Dr. Teodor Pauler. În ședința dela 29 Ianuarie n. dl ministru de justiție a ținut o cuvîntare lungă prin care se încearcă a răsturna toate inviniurile ce i s'au făcut. De câte ori un ministru al Ungariei e atacat cu doveți de câte ori se simte necapace de a repune dovețile aduse de opoziție în contra sa, totdeauna își ia refugiul la calul pe care călărește guvernul actual de când acest minister stă în fruntea afacerilor Coroanei lui Stefan. Când cabinetul Tisza își vede amenințată popularitatea sa, el totdeauna apelează la spiritul șovinistic al poporului maghiar enumerându-și meritele ce le are pe terenul național unguresc. Reproducem din discursul dlui ministru de justiție pasagiile, prin care își excusă nedreptatea ce o face la numirea judecătorilor.

„Numirea funcționarilor judecătorești“ dice ministrul de justiție — „se ține de sfera mea de activitate și pot asigura pe on. casă că eu însumi m'am datat a o deprinde pe aceea și încă astfel încît fără de referent eu însumi cetesc toate actele, subscriu cu mîna proprie numirile și astfel le dau afară. Aci nu are loc altă influență și nice nu s'au făcut încercări din nice o parte. Că dau ascultare unor informațiuni,

dacă aceste sînt basate, aceasta e lucru foarte natural. Eu nu sînt atotștiutor și din această cauză cu privire la cei din provincii trebuie să ascult pe aceia, cari cunosc relațiunile din provincii. Aceasta e una dintre condițiile principale ale deprinderii corecte a puterii de numire.

„Ce se ține de juđi, aceia se supun numirii Maiestății Sale. Fiecare dintre aceste numiri formează obiectul consfătuirii consiliului de ministri. În afacerile pertractate de consiliul ministerial poate vorbi fiecare ministru și astfel și ministrul-președinte — aceasta cred că nu o va trage nime la îndoială. Asigur înse pe onorata casă că în aceste consfături votul ministrului de resort decide și că încît eu nu țin de corespunđătoare oarecare numire cu deprinderea justiției aceea nice nu se face și în această privință nice nu s'a făcut vre o presiune.

„S'a dis că la numirile judecătorești se cer informațiuni dela comiții supremi și că acestia s'au îndatnat a-și da părerea din considerațiuni politice sau precum s'a dis din considerațiuni corțeseci.

„Eu la numirile judecătorești de regulă nu întreb pe comiții supremi. Acolo sînt candidările dela tribunale, concursese, tablele de calificațiune; il ascult pe președinte, dar' de regulă nu întreb pe comiții supremi. Dar' sînt casuri, când întru adevăr joacă rol nu numai interese justițiali, nu numai cele de drept, ci și interese politice.

„În astfel de casuri cred că e datorința mea a-și mi căștiga convingere, că încît corespund în un anumit punct cerințelor statului maghiar și ideii de stat maghiar. Nu voiesc să desvolt această cestiune mai pe larg; dar cred că m'ați înțeles și dacă alții nu, de sigur că m'au înțeles deputații ardeleni

România independentă și istoricul Ubicini.

Cetim în „Românul“:

După secolii de lupte, de triumfuri și apoi de căderi și lungi și negre zile, România, printr'o nouă săltare, își rupse sau mai drept încercă earrăși, în zilele dela 9 la 11 Iunie 1848, a-și rupe lanțurile sclăviei.

Se scie că învierea naționalității și a libertății, începută la 1848 la Roma — fapt de necređut, prin aprobarea Papei Pius al IX-lea, — fū treptat sugrumată în Franca, în Germania, în Austria, în România, în Ungaria și în Italia; toată Europa recădu în vechile ei suferințe.

Se scie că România, după ce tu vechime avusese un rol însemnat în Europa, ajunsese ca nici de nume să nu-i mai scie națiunile din Europa și mai cu seamă, vai! chiar cele de gîntea latină.

Se scie că în timp de vre-o dește ani, dela 1848 și până la 1858, avuserăm fericirea ca mai mulți bărbați însemnați francezi și chiar englezi, să fie puși în pozițiune să aște despre existența națiunii române dela Dunăre, să o cunoască, și

prin urmare să o aprețuiască, să o iubească, să o facă cunoscută lumii — ce, vai! nici numele nu i-l mai cunoscea — să o susțină și să facă astfel, ca dînsa să poată să-și redobîndească o mică parte din drepturile ei cele vechi.

Nu mai enumerăm numele acelor bărbați, căci mulți fură, mai cu seamă dintre publicisti.

Nu mai amintim numele celor iluștri dintre dînșii, căci credem că nimeni n'a putut uita pe Michelet, pe Quinet, pe Marc-Girardin, pe Baillaud, pe Gladstone, pe Napoleon III, etc.

Amintim însă pe Ubicini, căci acesta n'a mai încetat de a fi, nu numai filo-român, dar' Român, și Român dintre cei mai Români, dela 1848 și până la finele anului 1884, când 'și-a dat sfișitul în mână cu condeul istoricului României.

Nu voiu descrie aci cât a iubit România și cât a lucrat pentru dînsa, Ubicini, dela 1848 și până la finele anului 1884. A o face îmi pare că nu a-și respecta de ajuns memoria lui Ubicini și că aș ascunde considerarea, ce am pentru nouele noastre generațiuni, dacă a-și aminti cât a iubit Ubicini România și cât a lucrat, pentru-ca să o facă să fie aprețuită și iubită de cătră cei cari până atunci nu o cunosceau.

Două fapte însă dator sînt să le amintesc îndată Românilor și fără comentarii, și în acest scop numai îmi stăpînesc durerea inimii și scriu aceste linii.

În timp de trei-deci și șese de ani Ubicini a adunat și a păstrat tot ce s'a scris în privința României, în toate limbile; el a adunat toate broșurele și chiar diarele române, publicate în această lungă perioadă de ani. Astfel el a format o însemnată cătățime de volumuri, vechi și noue, cu o colecțiune de diare care formează pentru noi o bibliotecă națională. Această bibliotecă, formată astfel și cu și în timp de trei-deci și șese de ani, cum își face paserea cuibul paiu cu paiu și fulg cu fulg, el spunea necurmat tuturor, că o adună pentru a servi ca un cuib pentru iubita lui Românie, în Paris sau în București.

Afară din această lucrare de fie-care și, care dovedia o iubire demnă de Alexandru Constantin Goleșcu, Ubicini făcu mult mai mult.

El întreprinse a scrie din nou istoria României și ajunse cu greaua sa lucrare, deplin redactată, până la finele secolului al XIV-lea.

El are apoi toate documentele, pe cât s'a putut mai depline, ale istoriei române până la sfișitul anului 1860.

Totul este adunat, regulat, și în partea din urmă nu mai lipsesce decât redacțiunea, pe care moartea îl opri de a o face.

Vēđurăm cu mare mulțumire, că guvernul a depus în cameră un proiect de lege, prin care propune a se acorda o pensiune viageră vēduvei bunului Român Ubicini. Nu vedem însă nimic în privința tipăririi scrierilor lui Ubicini despre România și mai cu seamă a istoriei române.

Această tipărire, vēduva sa nu o va pute face cu pensiunea ce i se va acorda. Cheltuelile tipăririi sînt mari, și interesul nostru este, ca ea să se facă cât mai curēnd, să se vēndă cu un preț foarte mic și să se deo un mare număr de

exemplare pe la toate diarele și pe la toți scriitorii și bărbații politici din toate țerile.

Este o mare pagubă pentru noi, că istoria României nu se află încă scrisă și publicată în toate limbile.

A mai întārđia dar' o asemenea publicare, ar fi să facem o mare greșeală.

Acum însă, că cestiunea s'a pus de guvern înaintea parlamentului, nimeni nu se mai poate îndoi, că ea va fi curēnd și bine resolutată de cătră guvern și reprezentanții națiunii.

C. A. Rosetti.

Cronică.

Din comitatul Sibiului. Comitetul permanent al comitatului Sibiui va ține Mercur' la 4 Februarie n. ședința în sala de ședința a comitatului. Începutul la 9 oare a. m.

Adunarea generală a casinei (internationale) de aci se va ține la 2 Februarie n. la oarele 5 d. a. Programul: 1. Socotelile anuale și darea de seamă a comitetului de pe a. 1884. — 2. Preliminarele pe a. 1885. — 3. Alegerea celor 3 revisori pentru socotelile de pe a. 1884. — 4. Alegerea supletorie a comitetului.

Patriarhatul ecumenic din Constantinopol a înaintat Sultanului un protest, prin care cere ca Sultanul să sisteze executarea concludului Porții, conform căruia Exarchatul bulgar e autorizat de a numi pe episcopii din Ochrida și Uescub. Patriarhatul dice, că această autorizațiune dată Exarchatului bulgăresc decătră Sultanul stă în contradicere cu asigurările făcute Patriarhatului și executarea concludului poate să aibă urmări funeste pentru pacea din Macedonia. S'a exmis din partea Patriarhatului o comisiune însărcinată cu studiarea acestei afaceri.

Mēsuri rusesci în contra Ovreilor. Din Leopold se scie, că ministrul de comerț al Rusiei a adresat o scrisoare guvernurilor provinciilor rusesci de Vest și Sud, prin care îi recearcă ca să nu mai deo licențe de neguțătorii și întreprinderi industriale Ovreilor străini, cari se susțin în Rusia avēnd numai paspoarte de călătorie.

Statistica partidelor în Franca. Un amator de statistică a calculat numărul tuturor partidelor și fracțiunilor de partide din Franca: Mai înainte este partidul conservator, care se poate despărți în două grupuri:

- 1. Monarhistii care se împărțesc ei înșiși în patru fracțiuni: Legitimisti vechi, orleanisti moderni, regalisti-fusionisti, clericali puri sau ultro.
 - 2. Imperialistii de asemenea se deosebesc în fracțiuni deosebite: Ieromisti, liberi-cugetători, victorien-catolici, democrați-cesariani, bonapartisti-autoritari.
- Vine apoi partidul republican despărțit și el în patru grupuri principale:
- 1. Liberalii din centrul stîng, în care mai trebuie de deosebit: Republicanii-crestini, moderații, politicianii și intoleranții.
 - 2. Oportunistii în care se găsesc: Gambetistii, Ferrystii ministerialii (uniunea republicană) progresistii, partisanii politicei chie-mate „de rezultate.“
 - 3. Democrații, în care intră:

Foița „Tribunei“.

Fiica a noue mame.

— Poveste. — (Urmare și fine.)

Până-ce baba își făcea mendrele în grajd, feciorul în casă, când mîncă mai bine, numai ce vede, că țop pe masă un șoarece, de era p'aci să cadă în blidul cu mîncarea. El haid' colo cu cuțitul să deo și să-l omoare, dar' șoarecele îi grăiesce cu graiu de om:

— Voinice, voinice, nu mă chinui și nu mă omorî, că eu spre binele teu am venit și ascultă de aceea, ce-ți voiu spune eu, că de nu vei asculta, rău are să-ți umble. Tu ai uitat să dai iapa la baba în seamă și ea s'a apucat și de când mînci tu, 'mi 'ți-a tăiat iapa tot bucățele mărunțele și a pus-o într'o oală mare după ușa tinđii și acum va veni și-ți va cere-o să 'i-o dai în seamă, dar' tu te fă, că o cauți preste tot locul, prin grajd, prin șură, prin curte, prin casă și în urmă de fă, că vrei să o cauți și prin tinđă și ia oala de după ușa și trântese-o în mijlocul curții și strigă: ho, iapa babei, iapă sureapă, stăi și nu te face bucățele în oală după ușa tinđii, ci te fă la loc iapa babei, mai mândră și mai frumoasă de cum ai fost. Și încă una am să-ți mai spun, pe care tu nu o scii. Baba după-ce a isprăvit cu iapa, s'a pus și a scos

inimile din cei doi mîanzi mai mari și le-a băgat în cel mai mic, apoi pe cei fără de inimi 'i-a curățit și 'i-a neteđit, de strălucesce pērul pe ei, ear' pe cel mai mic 'l-a uns cu tină și cu gunoiu, de-ți este mai mare uritlul să-l privești. Și baba te va înbia și va sta de tine să-ți alegi de simbrie un mînz de cei frumoși, dar' tu să nu faci una ca asta, că mînzii cei doi sînt slabi, de numai se leagănă pe picioare, ci îi ți babei, că ție nu-ți trebuie mînz așa de frumos, că nu se potrivește cu tine, cu un fecior sărac cum ești tu, și-ți alege pe cel urit, că acela e de tine.

Abia gată șoarecele vorba și abia are atâta vreme, cât să se ascundă în gaură-i, și eată că și vine baba și face, mă rog, o gură cât o șură, și iapa ei nue în grajd, că s'a prăpădit cine scie unde, că nici n'a adus-o din cîmp sluga, pentru-că nu 'i-a dat-o în seamă și să 'i-o caute și să 'i-o afle, că de nu, nu-i stă capul unde-i stă, și câte și mai câte, cum fac stăpânii cei răi și fără de inimă.

Feciorul se scoală dela masă și se face că o caută preste tot locul, prin grajd, prin șură, prin curte, prin casă, eară în urmă intră în tinđă și, după povețele șoarecelui, scoate oala în mijlocul curții și face cu ea jap de pămēnt, strigănd:

— Ho, iapa babei, iapă sureapă, stăi și nu te face bucățele în oală după ușa tinđii, ci te fă la loc iapa babei, mai mândră și mai frumoasă de cum ai fost.

Iapa se face la loc, ear' baba vēđēnd, că nici într'un chip nu poate repune pe fecior, de ciudă doară ar fi plesnit, dacă n'ar mai fi avut un colț de nădejde, că batăr îl va înșela cu simbria și mă rog, cât de silă, cât de voie bună, îl duce la mîanzi și-i grăiesce:

— Voinice, voinice, bine mai slugit și bună simbrie vreau să-ți dau, să nu poți dice, că rea stăpână ai avut; alege-ți deci un mînz, care vrei tu, din acești doi frumoși, ear' pe acesta prăpădit lasă mi-l mie, că Doamne feresce, cum aș și pute eu da la un slugă bun și harnic, cum 'mi-ai fost tu, mînzul cel mai urit, ce-l am în grajd.

Feciorul, vēđi bine, se pricepea acum ce vrea baba și nu-i pasă de a asculta de vorbele ei viclene, ci îi dice:

— Mulțam d-tale, babă stăpână, dar' nu pot să fac cum mă sfătuiesci, că ce gîndesci d-ta! eu un fecior sărac, cu hainele rupte și petecite, să merg pe drum cu un astfel de cal boieresc, m'ar rīde până și copīii, dar' uite așa urit și amărit se potrivește cu omul sărac, așa e de mine, ca să am și eu o mărtoagă de cal colea, mai slab, mai prăpădit, numai cât să nu merg chiar pe jos, vorba lumii: „sui mătă 'n căruță.“

Și feciorul fără să mai aștepte răspunsul babei, scoate frumușel din grajd mînzul și vrea să-l încalece, dar' baba, care tremura ca de fri-

guri, de ciudă, se pune cu puterea să nu-l lase și îl înhață și se acață de coada mînzului, dar' de astădată rău a pătīt-o, căci, mă rog, mînzul îi trage cu copita o sfîntă lovitură, de se face mii de fărmi și bucățele și așa s'a prăpădit baba cea păgână fire-ar de deochiu; ear' feciorul încalecă și ese din curtea babei și îndată-ce ese, mînzul cel urit și plin de tină se scutură de trei ori una după alta și se face din el un cal ager și înfocat, ca un puiu de smeu, care săria tot trei munți de-odată, că mă rog, trei iniță avea în el; și grăiesce feciorului:

— Stăpâne, stăpâne, drag stăpânul meu spune-mi cum să te duc, unde îți stă dorul, ca vēntul ori ca gîndul?

— Ca vēntul când suflă mai ager.

Și atunci calul meu 'mi se răpede și merge, încât nu alta, dar' gîndiai că sboară ca vēntul cel aprig ce suflă pe locul șes și ei abia pornesc și feciorul numai ce se pomenește, că a și sosit la isvorul cel cu apă dulce ca laptele și limpede, ca lacrēma.

Când stătea soarele cruce la ameađi, Fiica a noue mame vine cu ulciorul la isvor să ducă smeuului apă de beut. Feciorul cum o vede, vesel îi grăiesce:

— Fiică a noue mame, haida să fugim, să scăpăm de smeu.

Ear' fata îi răspunde:

Radicali, înaintași, atei și intransigenți.
4. În sfârșit extrema stângă:

După conservatori și republicani, rămân revoluționarii care se pot împărți în:

Partidul noric, partidul socialist, grupurile colectivistice, federațiunea comunistă, federațiunea umanitară, autonomistii, blanquistii, anarchiștii, colensienii, prudhomsistii (mutuelisti) cooperatistii, etc.

*

Regele Umberto ca mărturie. Dumineca trecută un neșuț din Roma a călărit prin oraș și i s'a întâmplat nenorocirea de a fi călcat cu calul pe bătaie mică rănind-o greu. Poliția a voit să-l aresteze. În acest moment i-a venit întru ajutor regele Umberto care a vădit toată întemăierea cu călcarea băiatei și a mărturisit poliștilor că Marenzoni — neșuțul din cestiuone — nu e vinovat, că acesta a făcut toată încercarea de a încungiura nenorocirea, dar n'a putut. Poliția a liberat pe Marenzoni numai decăt.

*

Căsătoria prințesei grecesci Alexandra cu Marele principe rusesc Paul, după cum se depezează din Atena, pare cu totul sigură. Impedimentele canonice de înrudire sunt delăturate prin împregiurarea ră căsătoria se va face la Petersburg, căci în biserică rusească înrudirea dintre prințesă și principele Paul nu formează impediment.

*

Nihilistii au făcut la Odesa o încercare de atentat asupra căpitanului de poliție Collert. Doi inși au fost prinși.

*

Frig în Sicilia. Din Catania se scrie cu datul de 25 l. c.: În zilele ultime a căzut aci zăpadă foarte multă. Temperatura a scăzut foarte tare; termometrul arată câteva grade sub zer. Astăzi dimineața a fost aflat pe câmp un vânător înghețat. Din Messina încă sosesc asemenea sciri. Din cauza zăpezii celei multe, care a căzut în zilele din urmă, calea Lesfronte-Nicosia-Mistrella e nepracticabilă. Posta trebuie dar' să comunice cu încungiur mare.

Varietăți.

(Țerancele ruse.) Femeile vrednice de plăns sunt acele ale țeranilor ruși, scrie un corespondent al ziarului „L'Independence Belge”. Mai nenorocite ca ele nu se găsească în Europa. Țeranca rusă este considerată ca o ființă inferioară, lipsită de bunul simț și de logică și care, pentru a-și îndeplini cum se cade rolul ei în familie, trebuie supravegheată de aproape și adese bătută, pentru-ca nu cumva să uite un moment că are un stăpân. Usul a făcut ca bărbatul să-și trateze nevasta ca pe o sclavă.

Legislațiunea rusă n'a făcut mai nimic pentru ca să proteagă pe femeie contra brutalității bărbatului; foarte rar se întâmplă ca tribunalele să poată interveni; ele intervin numai atunci când sunt indicii că torturile se continuă într'un mod sistematic, când sunt pericole de moarte pentru victimă sau pentru copilul ce trebuie să nască, în cazul când ea ar fi însărcinată. Altfel celelalte cazuri întră de ordin în competența tribunalului comunei (volostnoi soude) și câte odată, în casuri mai grave, în aceea a judecătorilor de pace.

Judecătorii tribunalului comunei fiind ei înșiși țerani, foarte rar se întâmplă ca femeile să găsească la ei dreptate și protecțiune; din contră, foarte adese ea este blamată că a îndrăsnit să se plângă contra bărbatului ei care are dreptul de a pedepsi pe soția sa.

— Putem fugi, voinice, în dragă voie, că smeul doarme de ameai.

Atunci feciorul o ridică frumusele, ca pe o peană, lîngă sine pe cal și apucă drumul cătră casă, dar' bine nu pornesc și calul smeului îi ochesce și strigă stăpânului seu:

— Stăpâne, stăpâne, drag stăpânul meu, scoală-te și nu dormi, că nu e vreme de dormit, de dormit de odichnit, că Fiica a nouă mame își fuge cu draguțul ei.

Fire-ai tu al corbilor, să fii cal păgân și îmbălbătat, că din ce somn dulce m'ai sculat, dar' ean spune-mi, acuma pot să mînc, să beau, să mă ospétez și să mai trag un puu de somn?

— Poți să mă blastemi, poți să mă lași, poți să mînci, să bei, să te ospétezi și să mai tragi un puu de somn, poți să te lași, că pe fecior nu-l mai ajungem, că e sub el fratele meu cel mai mic.

Smeul când aude una ca asta, sare oblu în picioare, ca ars de un fier învăpăiat, încalecă calul și se ia pe urma feciorului. Dar' de astădată, mă rog d-voastre, smeul era în coadă, că el cu calul lui săria numai doi munți de-odată, ear' feciorul săria trei și era tot înainte, și când sări smeul a treia oară, calul de sub el începe a necheza și grăiesce în limba lui cătră calul feciorului astfel:

— Frate, frate, aceeași mamă te-a nutrit pe tine, care m'a nutrit și pe mine și de mult

Judecătorii de pace ar voi să proteagă pe femeie, dar' nu au mijloace spre a face aceasta într'un mod eficace. Foarte adese bărbatului i se aplică o pedeapsă serioasă; el poate fi închis, dar' numai pentru un foarte scurt timp și odată ce este pus în libertate, reîncepe brutalitățile sale și cu un mai mare cinism. Mai înainte, judecătorii de pace aveau facultatea de a libera femeile, foarte maltratate de băbații lor, poșapoarte personale cari le permiteau să părăsească domiciliul comun și să-și câștige hrana prin munca lor proprie.

Ați însă se pare, că judecătorii de pace nu mai pot recurge la acest expedient. Cel puțin astfel reese dintr'o publicațiune apărută în le Messenger de Justice și datorită penei d-lui Londmer, fost jude de pace, care dă o serie de articoli sub titlul general: Suferințele țerancei soție.

Această publicațiune este o colecțiune de fapte înfiorătoare care formează un tablou destul de negru despre starea femeii măritate în familia țeranului rus. Relele tratamente și cruzimile ce ea trebuie să îndure sunt de necrețut și legea este astfel încât nu poate să aducă nici un remediu acestei stări. Ați femeia se plînge contra barbatului ei, a doua zi ea este trimisă cu forța la el acasă, relele tratamente reîncep și toți se învîrtesc neîncetat în acest cerc vițios.

Această stare de lucruri este tristă. Corespondentul citatului diar adaugă că trebuie să se sperie că legislațiunea rusă nu va întârzi să vină în ajutorul femeii, care adese este foarte mult superioară și valorează mai mult decăt bărbatul ei.

(Cuvântul sac.) Cuvântul sac este comun la mai toate limbele.

În limba greacă, sokkos; în limba latină, saccus; în limba gotică, sakk; în limba germană, englesă, daneză și belgiană, sack; în limba italiană, sacco; în limba franceză și română, sac; în limba spaniolă, sacco; în limba ebraică, turcească și chaldeă, sak; în limba celtică, sac; în limba teutonă, sack.

Causa pentru care cuvântul sac e atât de comun, este că atunci când s'au amestecat limbele, nimeni n'a uitat a-și lua sacul seu părăsind schelele turnului Babel.

Musică.

„Armonia.” Colecțiune de coruri pentru voci bărbătesci. Edată de „Armonia”, societate pentru răspândirea și cultivarea muzicii naționale în Bucovina. În prima broșură cetim:

Cernăuți, în Ianuarie 1885.

Cu numărul de față începem edarea broșurii de quartete

Este un adevăr neresturnabil, cumcă ori și căru lucrul nou, care este de popularizat i se pun din început în cale multe stavile vîinoase întru ajungerea scopului seu.

Astfel se întâmplă și operei noastre.

Dar' cu toate greutățile încercăm realizarea acestei întreprinderi și pășim fără teamă mândri înainte.

Nu vrem să facem un cap de operă din publicațiunile aceste, nu, nici decum! Scopul nostru este de a întruni pe un loc neutral pe toți compozitorii români, de a întruni rezultatele lucrărilor lor pe terenul musical, de a întruni în fine bucuria și veselia, cât și amarul și tristețea Românilui, care se manifestă atât de bine și de potrivit prin cîntare.

Caracteristica frumoasă a Românilui este, de a-și manifesta simțirile sale cele mai secrete

prin cîntece. Limbagiul seu cel mai vioiu și mai expresiv este tocmai cîntarea. Ciobanul își exprimă dorul seu prin o doină; ostașul prin un cântec plin de foc și vitejie; haiducul prin unul marțial; vîntătorul prin unul sburdalnic; muma își alină copilul seu cu un cântec plin de duioșie; plugarul își exprimă mulțumirea sa prin cîntare, etc. etc.

Nu este un Român, care nu-și manifestă tainele sale cele mai simțitoare prin cîntare.

Și oare acest Rom, sau mai bine Țis, această caracteristică a Românilui, să nu o cultivăm și noi inteligența română?

Ea tocmai trebuie să meargă în fruntea acestora și, conform inteligenții sale, să păsească și în musică tot înainte.

Să nu se poată oare susține musica română la o înălțime ca ceea a altor popoare?

Să fim noi oare totdeauna nevoiți de a împrumuta dela alții?

Oare nu cearcă fie-care de a produce singur aceea, ce îi trebuie, fără ca să meargă la vecinul seu să împrumute?

Credem, că aceste neajunsuri trebuie să încete! Trebuie să ne încordăm puterile pentru de a produce atât, încât să putem exista și fără alții, să putem sta înșiși singuri și fără propele.

Dar' realizarea aceasta nu depinde dela unul! Nu! Să ne aducem aminte de frumoasele cuvinte ale laureatului poet Alexandri:

Unde-i unul nu-i putere

Unde-s doi puterea crește!

Până acum nu s'a vedit cumcă musica română ar pute să existe și ar pute să se desvoalte, căci — o spunem cu oare-care părere de rău — nu s'au aflat la 10 milioane de Români măcar una sută de persoane, cari să aibă simț musical.

Dar' acest incident nu ne descuragiază, noi pășim mai departe făcînd încă o încercare, dar' și cea de pe urmă.

Habent sua fata libelli

Dacă și acuma nu se vor întruni măcar una sută de abonenți, atunci opul nu va mai apăre mai departe și noi vom fi convinși, cumcă am născut numai o idee, care a prevenit unui secol, noi vom avé încredințarea firmă, cumcă realizarea acestei idei, e rezervată strănepoșilor nostri.

Nu mai avem nimic de Țis, căci viitorul ne va arêta, ce putem crede și ce nu.

Vederemo!

În fine mulțumind unor redacțiuni, cari au avut amabilitatea — între care ocupă Țiarele din Transilvania și Ungaria primul loc, — de a publica apelurile noastre în coloanele lor, — și apoi acelor persoane, cari ne-au ajutat la ivrea acestei broșure atât cu cuvântul, cât și cu fapta, — ne luăm libertatea de a răspândi acest început modest în toate unghiurile, unde se află vre-o suflare românească.

Noi ne vom da toată silința de a pute satisface tuturor cerințelor publicului musical român.

Viitorul ne va arêta fructele și produsele muzicii noastre și de sigur nu vor fi din cele mai rele, pășind tot înainte cu devisa „Armoniei”:

Unii se fim în cîntece

Unii în Dumnezeu!

Redacțiunea.

„Armonia”, colecțiune de coruri pentru voci bărbătesci va apăre în broșure lunare în mărimea *quarto*,

Ne avînd societatea „Armonia” un capital destul de mare pentru de a pute lucra cu riscu, rugăm pre P. T. abonenții nostri de a ne trimite prețul broșurei a 2. înainte la adresa: Societatea „Armonia”, la mânele presidentului Leon de Goian în Cernăuți, Bucovina.

nise căprioare de munte. Ear' eu, ca mai codaș și cunoscut bun la casă, ajutam și eu ce puteam la gazde, tăiam lemne cu sapa și căram cu ciurul apa, și când am venit cătră casă, mi-am luat într'o oală o lecută de zama, să o duc la nevastă și la copii, să guste și ei; dar', mă rog, cum veniam prin sat de-a lungul uliții, dracul, n'are alta ce lucra, îmi scoate în cale pe Mitru cel pleșuv, sciți d-voastre, care șede în capul din sus al satului și pare că nu-i era a bună, că cere și ear' cere zama, să i-o dau lui. Eu vreau să-l încungiur, el nu mă lasă și nu-mi dă pace, că să-i dau și să-i dau zama. Eu încă colea cam chefeluit, că doar' dela nuntă veniam și eram, cum Țice lumea: „nici nu-s beat, nici nu-s beut, dar' nici nu-s cum am venit”, m'apuc și fac jap cu zama și cu oala în capul lui Mitrea. Și ce să vedeți, boieri d-voastre, din acel cias începe a-i căde pîrul de pe cap, fire după fire, vorba ceea: „ați două, mâne nouă, poimâne nouăzeci și nouă” și de atunci a rămas pleșuv, ca ras pe cap, Mitru cel pleșuv din capul de sus al satului.

Și m'am suit pe-o șea,

Și v'am spus-o așa.

Și m'am suit pe-un cărbune,

Și nu v'ei mai știu spune.

Silvestru Moldovan.

Spre înlesnirea abonenților se poate numera pentru mai multe broșure următoare.

Prețul unei broșuri este 2 fl. (5 fr.)

Facem luători de seamă pre P. T. preoți, învățători, persoane particulare, studenți etc. la abonamentul broșurilor. Deoarece ce conține fie-care broșură câte 4 exemplare la voce, va să Țică de 4 ori câte un quartet, s'ar pute întruni tot patru persoane la abonarea unei broșure așa, încât unul ar lua partitura cu patru voci și ceilalți tot câte patru voci. Conținînd fie-care broșură 4 până la 5 coruri, ar costa pre una din acele patru persoane un cor cel mult 7 până la 10 cr. O sumă atât de mică, încât și-ar pute fiecare procura o colecție frumoasă de coruri originale.

Onoratele societăți de cîntare sînt rugate de a ne comunica repertoriul corurilor, cari le posed și anume: titlul, de cine sînt cuvintele și cine e compozitorul, dacă se poate cu adresa respectivului.

Sumarul primei broșuri, ce a apărut:

Devisa Armoniei H. Horner. 1. Cîntec scilian de V. Alexandri, C. G. Porumbescu; 2. Senin și furtună de I. C. Negruzzi, I. Vorobchievici; 3. Cîntec ostășesc de V. Alexandri, Eus. Mandyceschi; 4. La o viorică de D. Bolinteanu, Tudor de Flondor; 5. Tătarul de V. Alexandri; St. Nosievici.

Rectificare. În procesul verbal luat în 1 Ianuarie st. n. a. c. în adunarea membrilor inteligenții române din Sibiu, cari s'au angajat pentru arangierea expozițiunii dela 1881, publicat în numărul 13 al „Tribunei” în pasagiul al 9-lea: Fiind acum afacerile etc., au rămas afară cuvintele: „și-a așternut rațiociniul, comitetul”. Acel pasagiul e deci a se completa în următorul mod: Fiind acum afacerile de bani terminate, cassarul comitetului și-a așternut rațiociniul, comitetul a exmis o comisiune etc.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Budapesta, 31 Ianuarie n. Raportorii din dietă au trimis celor din Viena salutare telegrafică pentru consciința bărbătească de chemarea lor și pentru pășirea lor energetică, ce onorează întreg statul raporturilor. (Deputatul Reichsrath-ului, Schönerer a fost cerut dela președintele Reichsrath-ului depărțarea raporturilor jurnalisti din culoarele casei. Red.) Depeșa au subsemnat-o reprezentanții tuturor Țiarelor.

Casa deputaților. Körössy regretă, că cuvintele sale au fost interpretate într'acolo, ca și când el ar fi vrut să Țică „imper austriac unitar.” El a fost cu totul de aceeași părere ca și președintele casei și respinge ori-care altă interpretare a cuvintelor sale. Președintele răspunde: Dacă deputatul s'ar fi exprimat ieri așa precis, n'ar fi fost privilegiu la o rectificare. Continuându-se desbaterea specială a budgetului ministerului de honveți, ministrul de honveți arată, că la furnisările pentru armata honveților, industria din patriă e considerată chiar și atunci, când ea pretinde prețuri mai mari. Ministrul vrea tocmai să spriginească industria Ungariei chiar cu jertfe. (Aprobare. Steinaecker mulțumesc ministrelui pentru deslușirea dată).

În privința afacerii Taubinger ministrul justifică procederea judecătorei militare din Agram; apoi titlurile restante din budget s'au rezolvat fără desbatere. După aceea s'a trecut la discuția proiectului privitor la înmulțirea personalului la judecătoria financiară.

Berlin, 31 Ianuarie n. Comisiunea pentru subvențiunea vapoarelor a respins întregul proiect de subvenție după- ce paragraful dintăiu a fost votat în concepția aceea, că se încuviințează numai linia ost-asiatică, ear' cea australică și cea africană au fost respinse. Majoritatea comisiunii a declarat, că respinge proiectul întreg în forma aceasta mutilată.

La ordinea Țilii de astăzi a Bundesrath-ului e afară de novela tarifei vamale și proiectul încheierii tractatului de extradare dintre imperul german și Rusia.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Bibliografie.

Biblioteca populară a „Tribunei” au apărut până acum:

- Nr. 1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici 12 coale tip. broș. elegant. Un exemplar 40 cr. sau 1 leu nou.
Nr. 2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 15 bani.
Nr. 3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 15 bani.
Nr. 4. Piperuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 20 bani.
Nr. 5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
Nr. 6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar: 25 cr. sau 50 bani.

Celor ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și peste tot vândătorilor se dă rabatul convenit.

Sciri economice.

Cronica agricolă. Sîntem la finea lunii lui Ianuarie și nici n'am simțit asprimea iernii; clima în unele zile e așa de dulce, încât ai zice că sîntem în primăvară.

Această vreme dulce, umedă și ploioasă nu aduce stricăciuni însemnate cerealelor însemnate, căci pămîntul se udă cu îmbelșugare și putem bănuși că vara viitoare nu va mai fi așa de secetoasă ca cea trecută.

Zăpada a lipsit mai cu desevîrșire, earna aceasta puțină ce acoperia înainte pămîntul, s'a topit de negură, căldură și ploaie. Aceasta o ved cu părere de rău plugarii.

După zăpadă poate să urmeze geruri și vînturi și chiar erau trebuincioase pentru porumburle din leși și coșare. În adevăr, din cauza umezeții ce le-au pîtruns, porumburile obicinuite, acelea ce s'au cules nu prea coapte și care cuprind în ele umezeală, pe la unii plugari, încep a se strica, sau a se întoarce adică a nu fi astfel de uscate.

Cu toată vremea aceasta dulce, vitele stau în grajduri căci câmpul e gol și chiar ciocăniștele, în cele mai multe localități, s'au „tocit”, nici oile — care trebuiesc scoase des afară — nu prea găsesc hrană pe câmp. Paele de secară și grâu cu greu se consumă de vite.

La câmp nu e de lucru, afară dacă se cară gunoae pe locuri. Trebuie multă pază pentru grînele și sêcarile însemnate, deoarece ce călcătura vitelor aduce mare stricăciuni; pămîntul nefind înghețat, se scoate sau se îngroapă plantele resărite, și acelea ale căror rădăcini sînt scoase din pămînt, se strică la cel dintăiu îngheț.

Înlăuntru, în casă, în grădină, e de lucru earna pentru plugarul silitor. În loc de, a șed, el își direge și face instrumentele ce vor necesita la vară, va îngrijii și re-visul coșurile, grădina, va face reparațiile ce se pot executa pe vreme bună, va inspecta și pune în regulă multipușinul ce posedă.

Și cu toate aceste ocupațiuni și altele casnice, ce iau fie-cărui destulă vreme, săteanul și familia sa, tot ar mai avê timp a lucra în casă câte ceva, dacă ar cunoaștea vr'un meșteșug fie cât de mic sau de „glumeț”, cum spunea un sătean, când îi vorbiam că, earna, în unele țeri copii construesc lucruri minunate, fac și vâpșesc bețe, scândurele etc., pe care ni-le vînd în țeară, unii comisionari, ca jucării la copiii noștri.

Piața din Sibiu, 30 Ianuarie Grâu Hectolitru 74—80 Kilo fl. 4.90 până fl. 5.70, grâu mestecat 68 până 82 Kilo fl. 3.70, până fl. 4.50 sêcara 66 până 72 Kilo fl. 3.30 până fl. 3.90, orș 58 până 64 Kilo fl. — până fl. —, ovês 38 până 45 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.35, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 3.10 până fl. 3.60, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, semēnță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 10.— până fl. 11.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 7.— până fl. 8.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 8.— până fl. 9.— fasolea 76 până 80 Kilo fl. 5.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 Kilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 54.—, sêu brut fl. 33.— până fl. 36.—, sêu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sêu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 41.— până fl. 42.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spiritul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 44 cr. carnea de vitel 40 până 60 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbece 26 până 28 cr., ouș 10 cu 20 25 până cr.

Piața din Mediaș, 29 Ianuarie. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 5.—; sêcara fl. 3.— până fl. 3.50; orșul — până fl. —; ovêșul fl. 2.10 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 3.— până fl. 3.50 seminta de cânepă fl. 6.— până fl. 7.—; crumpenele

fl. 1.50 până fl. 1.70; mēlaiul hectolitru fl. 14.— până fl. —; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; fasolea fl. 5.50 până fl. 6.—; lintea fl. — până fl. —; chiminu (sêcureaua) fl. 40.— până fl. —; sêu brut 100 kilogrami fl. 36.— până fl. 48.—; lumini de sêu vîrsate fl. 56.— până fl. —; unsoarea de porc fl. 65.— până fl. 70.—; slămina fl. 44.— până fl. 52.—; cânepa fl. 36.— până fl. 48.—; fēnul fl. 1.70 până fl. 2.—; săpunul 100 bucăți fl. 26.— până fl. 40.—; spiritul gradul 10 cr.; carnea de vită kilo 44 până — cr.; carnea de vițel 40 până 44 cr.; carnea de porc 40 până 48 cr.; carnea de mel — până —; ouș 7 cu 10 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 30 Ianuarie st. n. Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. — până — 76—81 Kilo fl. — până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.65, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.05 până 8.55, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 8.05 până 8.55, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. — până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. — până —, 76—81 Kilo fl. 7.80 până 8.30.

Sêcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.90 până 7.15 Orș (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.40 până 6.75; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 6.90 până 6.60.

Ovês (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.30 până 6.60. Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.25 până 5.30; de alt soi fl. 7.10 până 7.15.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—. Mălaiu (unguresc): fl. 6.20 până 8.20.

Tempul de furnisare. Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.26 până 8.27 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 7.82 până 7.85.

Sêcara (primăvară) — Kilo fl. 5.74 până 5.76 Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.97 până 5.98.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.1/2 până 12.9/8 Spirit (brut) 100 L. fl. 28.25 până 28.75

Bursa de București.

Table with columns: Cota oficială, Rentă amort. (5%), Rum. conv. (6%), Act. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, Impr. oraș. București, Credit mob. rom., Act. de asig. Naționala, Scrieri fonciare urbane (5%), Societ. const., Schimb 4 luni, Aur.

Bursa de Viena

Table with columns: Rentă de aur ung. 6%, Impmuntul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Rentă de hârtie austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Bursa de Budapesta

Table with columns: Rentă de aur ung. 6%, Impmuntul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune), Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune), Bonuri rurale ung., Despăgubire pentru dijma ung. de vin, Losuri pentru regularea Tisei și Segedin, Rentă de hârtie austriacă, Losurile austr. din 1860, Acțiunile băncii austro-ungare, Argintul, Scrieri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina”, Galbeni împărătesci, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between various cities like Budapesta, Predeal, Sibiu, etc. Includes columns for train type (Tren de persoane, Tren omnibus, Tren accelerat) and departure times.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.